

"Hon sade att jag var hjärnskadad": Anna möter sin mammas skugga

2026-05-30

Optional[© Upsala Nya Tidning]

Klicka här för att läsa artikeln.

Kultur

Upsala Nya Tidning

LÖRDAG

30 MAJ 2026

018-478 00 00

Senaste nytt på unt.se

Kulturfestival	Brett utbud när Kultis fyller fem år	B3
Litteratur	Ett utbrytningsförsök från tristessen	B4
Krogpatrullen	Inget att knorra över på Svintorget	B6

Anna Schulze beskriver sin uppväxt som farlig, särskilt hennes tidiga kärleksrelationer. Hennes förmåga att sätta gränser var obefintlig.

FOTO: MARIA LARSDOTTER

Schulze möter sin barndoms skugga

■ När Anna Schulze återvänder till Sigtunastiftelsen i sin barndoms Sigtuna beskriver hon hur minnena av att smyga i husets korridorer och en uppväxt med en mamma med narcissistiska drag har blivit en viktig grund för hennes romaner och syn på vänskap.

B8-9

**Fredrikslunds
Sparris**

Nu har vi färsk sparris
från egen odling
i Butiken på landet

Öppet onsd-fred 12-18 lörd 11-16
Extraöppet söndag kl 12-16

Mer info på www.fredrikslund.se, tel 018-38 30 55

Fredrikslund ligger längs väg 255, 10 km söder om Uppsala mot Märsta

**Ring på
fingret eller
krans i håret?**

Välkommen till drop-in bröllop
och midsommarfirande i Ulleråker

uppsala.se/ulleraker-evenemang

Bra studentpresenter!

Sidenörngott 390 kr
Resebadlakan fr. 160 kr
Sidenreselakan 1.250 kr

**10%
på allt!
i.o.m. 3/6**

Sidensovmössa 300 kr
Sidensovmask 200 kr

Båträngad sidentopp
900 kr
Svalt & behagligt

SIDEN SELMA

VAKSALAGATAN 22 F TIS-FRE 12-17 LÖR 12-15

WWW.SIDENSELMA.SE

Författaren har gett sina egna och sin mammas personliga drag till olika karaktärer i sina romaner.

”Hon sade att jag var hjärnskadad”: Anna möter sin mammas skugga

LIVET

Doftminnen av syren och äppelblom, ett barn som smyger i förbjudna korridorer, nu en vuxen författare som försöker förstå makt, beroende och en mamma med narcissistiska drag. När Anna Schulze återvänder till Sigtunastiftelsen möter hon både sin barn- och sin romanfigur.

Sigtunafödda författaren och violinisten Anna Schulze kliver av bussen vid Klockarbacken och går sista biten

till fots. Vi har stämt träff på Sigtunastiftelsen, en promenad på knappt tio minuter från hållplatsen, genom ett

ljusgrönt, vårt landskap.

– Bara doftlivet i Sigtuna är ju helt otroligt. De här äppelträdgårdarna, mäsarnas skrin, syrener som doftar. Jag tycker det är en fantastisk plats.

Anna Schulze växte upp här. Genom en stig i skogen kunde hon gå till stiftelsen, och det gjorde hon när hon var liten. Tillsammans med sin kompis tog hon sig in i Sigtunastiftelsens rum och korridorer, det mesta var oläst, säger hon. De sprang, hoppade, tassade tyst och kikade.

– Vi smög omkring här tills

vi blev utkastade. Det är det mest rebelliska jag gjort, säger hon och skrattar.

Vi får låna författarrummet på fjärde våningen och slår oss ner i varsin fåtölj omgiven av porträtt på tidigare författargäster.

– Jag ville framför allt bli violinist, men jag hade ändå någon författaridé. För mig var det här rummet sinnbilden av den framgångsrika författaren och drömmen var att få sitta i tornrummet och skriva, säger Anna Schulze.

Hennes senaste bok ”Min bästa vän” beskrivs som ett relationsdrama om beroen-

de, makt och moral, om att välja själv och att bli vald. Läsaren får följa Emma och Frida, två kvinnor som genom samtal om feminism, moderskap och livsval bygger en intensiv vänskap. Men när Frida ber Emma om något oöterkallligt sättets relationen på prov. Emma säger för det mesta ja och vill bli omtyckt.

I romanen, liksom i tidigare böcker, finns erfarenheter som bottnar i Anna Schulzes egen uppväxt. Hon beskriver sin nu döda mamma som en person med narcissistiska drag.

– Min mamma kunde säga

till andra att jag var neurotisk och labil. Det är ganska konstigt att en förälder säger så om sitt barn till utomstående. Hon ställde väldigt många diagnoser på mig och sade att jag hade olika psykiska sjukdomar, olika funktionshinder, att jag var hjärnskadad.

I nästa stund kunde mamman geniförklara sin dotter.

– Det kunde vara väldigt skiftningar från en dag till en annan eller från en sekund till en annan. Det gick väldigt snabbt och var helt oförutsägbart. Jag visste aldrig när det skulle komma.

FOTO: MARIA LARSDOTTER

I tioårsåldern började Anna Schulze ana att något var fel, men hon drog slutsatsen att det var hon själv som var problemet.

– Jag kände också att det var någonting jag skulle hålla för mig själv och inte berätta. För mig handlade allt om att jag var dålig, det var det stora problemet.

Hon beskriver uppväxten som farlig, särskilt hennes tidiga kärleksrelationer. Förmågan att sätta gränser var obefintlig. Hon kunde inte säga ifrån, inte säga stopp eller jag vill inte.

– Det var jättelätt att gaslighta mig, jag hade ju blivit det under hela min uppväxt. Om jag blev ledsen, om jag grät blev mamma fullständigt rasande. Hon ansåg att jag missade att hon minsann också var ledsen inombords fastän hon inte grät. Mitt liv skulle handla om det, att förstå att mamma var ledsen in-

ombords, inte tänka på mig själv.

När Anna var runt 16 år stod hon framför spegeln och sminkade ögonfransarna inför en utekväll.

– När hon såg mig framför spegeln sade hon: "åh, du är narcissist". Jag tänkte att det kan inte vara så att jag är den enda 16-åring som en fredagskväll står och sminkar ögonfransarna. Det kan inte vara ett tecken på att man har en psykisk sjukdom eller en personlighetsstörning. Där och då började jag förstå att det inte kunde stämma.

Om någon 16-åring känner igen sig i hennes beskrivning av mamman skulle hon vilja säga: Gå till skolsyster.

– Om man försöker säga något om sina föräldrar till en privatperson brukar folk högt upp i mogen ålder säga: "din mamma gör säkert sitt bästa, hon menar bara väl".

Man får så mycket skitsnack som inte har med någonting att göra. Det är nästan som att folk kan försvara vilken mor som helst för vad som helst.

Efter att nyligen ha avslutat en bok och allt vad som innebär med det, funderar hon nu på nästa steg.

– Jag har tänkt på om jag ändå ska ta tag i och skildra den här uppväxten jag har i en roman.

När vi lämnar stiftelsen konstaterar hon att platsen fortfarande berör – men inte lockar henne tillbaka.

– Vet du vad? Sigtuna är en vacker stad med en fantastisk atmosfär. Men när jag satt på bussen och den körde in i staden, tänkte jag att jag absolut inte vill flytta tillbaka. Mitt liv är i Stockholm.

**Maria
Larsdotter**
Maria.Larsdotter
@unt.se

Anna Schulze beskriver sin uppväxt som farlig, särskilt hennes tidiga kärleksrelationer. Hennes förmåga att sätta gränser var obefintlig.

FOTO: MARIA LARSDOTTER

Anna Schulze är författare och violinist och född i Sigtuna.

FOTO: MARIA LARSDOTTER

Anna Schulze

- **Född:** 1968 i Sigtuna
- **Bor:** Skogås
- **Familj:** Maken Arvid Pettersson, två utflugna söner Hugo Willén, 30 år och Osian Willén, 28 år
- **Aktuell:** Nya romanen "Min bästa vän". Arbetar som universitetslektor i Kreativt skrivande vid Linnéuniversitetet samt är viceprefekt för Institutionen för film och lit-

teratur.
● **Bakgrund:** Började spela fiol när hon var nio år. Studerade till violinist vid Musikhögskolan i Göteborg och tog examen som *Master of fine arts in music*. Verksam som yrkesmusiker, på frilansbasis i en rad svenska orkestrar samt kammarmusikgrupper under 15 år.
● **Bibliografi:** 2006 debut-

erade hon med novellsamlingen "Brist" därefter har hon skrivit romanerna "Ge mig en människa", "Att ringa Clara" och "Vårt gemensamma liv". 2017 kom den biografiska och självbiografiska romanen "Kidnappningen – En släktberättelse". "Är det här jag?" kom 2022.

Senaste romanen "Min bästa vän" handlar om kvinnlig, moderlig narcissism. Hennes mamma hade narcissistiska drag, säger Anna Schulze, vilket hon anser har lett till svårigheter med att få till djupa och nära vänskapsrelationer.

FOTO: MARIA LARSDOTTER